

nuværende Lov. Dette er imidlertid ingenlunde Tilfældet; de ere ikke i nogen høi Grad forskjellige fra den nuværende Lov, idet det jo maa erkjendes, at den nuværende Lov danner et godt Grundlag, som man bør gaa ud fra ved enhver ny Ordning af Søværnet. Forskjellen er derfor ogsaa mere af formel Natur, idet man i disse Lovforslag kun mere har søgt at skjæle imellem Flaaden og Orlogsværftet, end man har gjort i tidligere Lovforslag. Med Hensyn til de Realitetsforandringer, som ere foretagne i Lovforslaget i Sammenligning med den bestaaende Lovgivning, da er den væsentligste af disse Forandring er den, at man har søgt at afhjælpe den følelige Mangel paa Befalingsmænd, som jeg allerede har omtalt er tilfælde. Det er navnlig — hvad jeg ogsaa nævnte før — naar man tager Hensyn til Skibenes Beskaffenhed, til deres Forstyrning med Artilleri, som er langt mere sammensat nu, end det tidligere var, naar man tager Hensyn til, at der nu er indført Torpedoer ombord i Skibene, og naar det endvidere tages i Betragtning, at Skibene ofte skulle kæmpe i snevre og indskrænkede Farvande, hvor Opmærksomheden foruden at være henvendt paa selve Kampen tillige maa være henvendt paa Seiladsen, aldeles nødvendigt, at der maa være et temmelig stort Antal Officerer ombord i Skibene, og det nuværende Antal Officerer vil derfor i saa Henseende ikke forslaa til den Flaade, som vi ere i Besiddelse af. Det Samme er Tilfældet med Underofficerer og da navnlig med Artilleriunderofficerer, idet man nu, i Modsetning til at man tidligere kun havde Menige til Betjening af Kanonerne, maa have Underofficerer, i alt Fald til Betjeningen af de svære panserbrydende Kanoner. Naar man giver saa uhyre Summer ud til Artilleri, som man nu gjør, saa vilde det jo ogsaa være i høi Grad urigtigt, om man ikke vilde sørge for, at dette Artilleri i paatommende Tilfælde blev forsvarlig betjent. Man vil derfor ogsaa finde, at Antallet af Artilleriunderofficerer er temmelig betydelig forøget. Antallet af Matrosunderofficerer er derimod indskrænket noget; men jeg vil bemærke, at der af Nagsomhed er kommet et feilt Tal til at staa i Antallet af Matrosunderofficerer, idet der staaar 13 færre, end det var Meningen at sætte. Naturligvis vil jeg ved Endringsforslag søge det forandret; men jeg vil ikke undlade allerede nu at meddele det. Naar disse 13 komme til, vil Antallet af Matrosunderofficerer være ligt med det, der har været foreslaaet i de senere Aar. Forsøggelsen af Personel maa med Nødvendighed ogsaa finde Sted for Maskinisternes Bedkommende. Nu ere jo Skibene forsynede med ganske anderledes store Maskiner, end da Loven udkom i 1868. Desuden er der jo i Skibene saamange Hjælpe-maskiner, at Maskinisternes Rolle ombord i Krigsskibe er bleven en ganske anden end tidligere; thi det er aldeles nødvendigt, at de mere betrodde

Poster ved en Maskine udelukkende besørgeres af faste Maskinister, medens man tidligere i temmelig stor Maalestok tog sin Tilflugt til private Kræfter. Forsøggelse i Antal af Maskinister staaar i nær Forbindelse med, at Antallet af faste Fyrbødere ligeledes forøges. Der gives jo meget betydelige Summer ud for at faae saa kraftige Maskiner, at de kunne arbejde med tilstrækkelig Kraft. Men dette kan lammes ved maadelig Betjening. Det er altsaa nødvendigt, at Fyrbødernes Antal forøges ikke lidt udover det aldeles utilstrækkelige Antal, som vi nu have af faste Fyrbødere, idet der nemlig i hele Flaaden kun er 40. — De Værnepligtiges Udbannelsen er vedbleven at være den samme som nu, idet der altsaa er et første Aars Udbannelse, som bestaar i en Skole i Land paa 2 Maanedes, et Søtogt, som i Reglen er $4\frac{1}{2}$ — 6 Maaneders Fart — den første Udbannelse altsaa bevaret usforandret —, men foruden denne anser jeg det for nødvendigt, at der kommer en Indkaldelse til, hvad der ogsaa har været foreslaaet i tidligere Love, nemlig en Gjenindkaldelse i 30 Dage af tredje Aars Mandskab. Vi maa erindre, at ved Hæren finder der flere Gjenindkaldelser Sted; men jeg ser ikke nogen Grund, hvorfor en Gjenindkaldelse ikke skulde være i ligesaa høi Grad nødvendig for Søværnet som for Landværnet. Den Modstand, som tidligere har været mod denne Gjenindkaldelse, har været mig vanskelig at forstaa. Da Folkethinget netop har foreslaaet en saadan Gjenindkaldelse af tredje Aars Mandskab for Hæren, synes jeg, at der ogsaa kunde være god Grund til Gjenindkaldelse for Flaadens Bedkommende. Med Hensyn til Planen for Vælsesudrustningen antager jeg ogsaa, at det vil være rigtigt at følge omtrent samme Plan, som der nu er fulgt i endel Aar, saaledes altsaa at der hvert Aar, efter at Stolen i Land er ophørt, udbruges endel Skibe paa Sommertogt, og at Mandskabet derefter gaar over i Eskadren, som er ude en Tid af Efteraaret, og saa fremdeles at der er et Skib ude paa Vintertogt i ca. 6 Maanedes Fart, saaledes altsaa at den første Del af Lægdsrullemandskabet først er ombord i et Skib med Seilkraft og derefter i en forholdsvis kort Tid ombord i et Pantserbatteri. Saa kunde der være Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt, da det er disse sidste Skibe, som spille den største Rolle i Krigen, at øve Mandskabet hele Tiden i Pantserstib, men det tror jeg ikke er rigtigt. Det er ogsaa nødvendigt saavidt muligt at søge at gjøre Lægdsrullemandskabet nogenlunde sjovant og ialtsald saameget som muligt at holde det beskæftiget, medens det er tilfjøs, hvilket ikke kan ske paa Pantserstibe, som jo aldeles ingen Seilkraft have og altsaa kun ere henviste til at benytte Damp, og dette gjør jo, at det ligger noget mere stille, da Bevægelse er forbunden med Udgift, hvortil kommer, at selve Seiladsen er